సంయుక్త సమస్య

శ్రీకంఠస్ఫూర్తి

రిక్షా హెడ్ పోస్టాఫీసు ముందు ఆగింది...!

రామనాథం రిక్షా వాడికి బాడుగ చెల్లించాడు. నెమ్మదిగా మెట్లు ఎక్కి ఎత్తైన పోస్టాఫీసు భవనంలోకి నడిచాడు. కౌంటర్లన్నీ దాటుకుంటూ లోపల ఆఫీసు కేబిన్ వైపు అడుగులు వేశాడు.

"ఎవరు కావాలండీ!" ఎదురుగా మంచి నీళ్ళ గ్లాసుతో ఎదురయిన అటెండరు అడిగాడు.

"బాబూ! జూనియర్ అకవుంటెంట్ శేషగిరిగారు కావాలి– నాయనా!"

"మీరెవరండీ...?" అటెండరు అడిగాడు.

"ఆయన మా అల్లుడే నాయనా..!"

"వెళ్ళండి సార్... అదిగో... ఆయన సీట్లోనే ఉన్నారు...!"

రామనాథం అటెండరుతో మాట్లాడు తూండడం, అప్పటికే సీట్లోంచి చూశాడు శేషగిరి. అయినా మావగారిని చూడనట్లే తన పనిలో తాను మునిగి పోయాడు.

"బాబూ...!"

శేషగిరి మావగారి పిలుపుతో తలెత్తి... అప్పుడే ఆయన్ని చూసినట్టు "ఎప్పుడొచ్చారు? కూర్చోండి" అంటూ కుర్చీ చూపించాడు.

రామనాథం కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"ఉదయం గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో వచ్చాను బాబూ! ఇంటికి వెళ్ళాను... అమ్మగారితో మాట్లాడాను... నీతోనూ పది నిముషాలు...."

"రండి! అలా క్లబ్బు రూముకెళ్దాం!" శేషగిరి క్లబ్బు రూం వైపు దారితీశాడు. పూర్తిగా క్లబ్బు వైపు వెళ్ళకుండానే అక్కడ– టెన్నిస్ కోర్టు దగ్గర ఆగి సిగరెట్ వెలిగించు కున్నాడు.

అల్లుడి ముఖం, ముఖభావం, మాటతీరు రామనాథానికి మరింత మనోక్లేశాన్నే కలిగించాయి... కూతురు 'సంయుక్త' కళ్ళల్లో కదిలింది. ఆమె ప్రవర్తనా గుర్తుకొచ్చింది. ఏం జరిగిందో– వీళ్ళిద్దరి మధ్యా... జరగకూడనిదే... ఏదో జరిగింది! మనసు మరోసారి దిటవు పరచుకున్నాడు రామనాథం.

"ఏమిటో చెప్పండి!" శేషగిరి ఎటో చూస్తూ అన్నాడు.

"అసలేం జరిగింది బాబూ? ఎన్నిసార్లు, ఎంత తరచి అడిగినా అమ్మాయి సంయుక్త సమాధానం చెప్పటం లేదు... ఎప్పటికప్పుడు నువ్వు వస్తావనే... మీ అత్తయ్యా, నేనూ అనుకుంటున్నాం... నువ్వు రాలేదు... నీకు నాలుగు ఉత్తరాలు రాశాను. ఒక్కదానికీ నువ్వు జవాబు రాయలేదు..." అల్లుడు ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు రామనాథం!

"ఆ విషయమై నన్నేమీ అడక్కండి... అదేదో మీ అమ్మాయినే నిలదీసి అడగండి... వస్తాను... నాకు అర్జంటు పని ఉంది...!" శేషగిరి విసురుగా వెనక్కి తిరిగాడు.

"బాబూ! నా మాట విను... సంయుక్త చిన్నపిల్ల... అదేమైనా తప్పుచేస్తే నువ్వు సర్దుబాటు చేసుకుంటావనే నా ఆశ... ఏదో పెద్దవాడ్ని..." రామనాథం అభ్యర్థనగా అల్లుడి వెంట నడవబోయాడు.

"మీరింకేమీ చెప్పొద్దు... ఏమైనా మాట్లాడదలచుకుంటే మా అమ్మగారితో మాట్లాడండి...!" శేషగిరి చరచరా లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

రామనాథం హతాశుడై అక్కడే నిలబడి పోయాడు. ఆయనకు ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు... అల్లుడు మితభాషి... నలుగురితో కలవని మనస్తత్వం అనుకున్నాడు గాని... పిల్లనిచ్చిన మావగారితో ఇంత మొండిగా మాట్లాడతాడని ఊహించ లేదు... అల్లుడి ప్రవర్తనా, తీరు, సంస్కారం... వీటి గురించి ఆలోచించక పోయినా... ఆడపిల్ల తండ్రికి ఈ మాత్రపు అనుభవం అనివార్యమని సరిపెట్టుకున్నా... ఆయన హృదయం బాధగా మూల్గింది– అదీ కూతురు సంయుక్తని తలచుకుని...!

"ఇక చేసేదేమీలేదు... ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళి జరిగిందేమిటో గట్టిగా సంయుక్తనే అడగాలి...."

రామనాథం భారంగా నిట్టూరుస్తూ పోస్టాఫీసు ఆవరణ దాటాడు. బయట రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు... సాయంత్రం ఆరు గంటలు దాటితే గాని తమ ఊరుకు సరాసరి ట్రైను లేదు... అప్పటివరకూ ఏమిటి చెయ్యడం...? బస్సుస్టాండుకు పోతే ఏదైనా బస్సు దొరకవచ్చు...

రామనాథం బస్టాండుకు రిక్షా మాట్లాడుకుని అందులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు... రిక్షా ముందుకు కదిలింది...!

శేషగిరి తల్లి వర్ధనమ్మగారు ఉదయం తను వెళ్ళగానే ఆప్యాయంగానే మాట్లాడింది... వంటయి పోయింది అన్నయ్యగారంటూ భోజనం వడ్డించింది. అబ్బాయి ఆఫీసుకు వెళ్ళి పోయాడంటూ వర్తమానం చెప్పింది... కాని– కోడలు సంయుక్త మాట ఎత్తలేదు.

"సంయుక్తకి కాస్త నీరసంగా ఉందమ్మా! అందుకని వెంట బెట్టుకుని రాలేదు...!" ఏదో సర్ది చెప్పాలన్న ఉద్దేశ్యంతో అలా అన్నాడు.

ఆవిడ కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడలేదు....

"ఏమిటో అన్నయ్య గారూ! ఈ కాలపు పిల్లలకి మనం చెప్పగలమా...? అంతావాళ్ళ ఇష్టం... నేనెంత చెబితే మాత్రం నా మాట ఖాతరు చేసిందా? అర్ధాంతరంగా పుట్టింటి కెందుకూ? ఏం జరిగిందమ్మా– అంటూ బ్రతిమాలి అడిగాను... జవాబు చెప్పిందా? సూట్‌కేస్ సర్దుకుని ఆటో మాట్లాడుకుని విసవిసా వెళ్ళిపోయింది... ఎందుకు

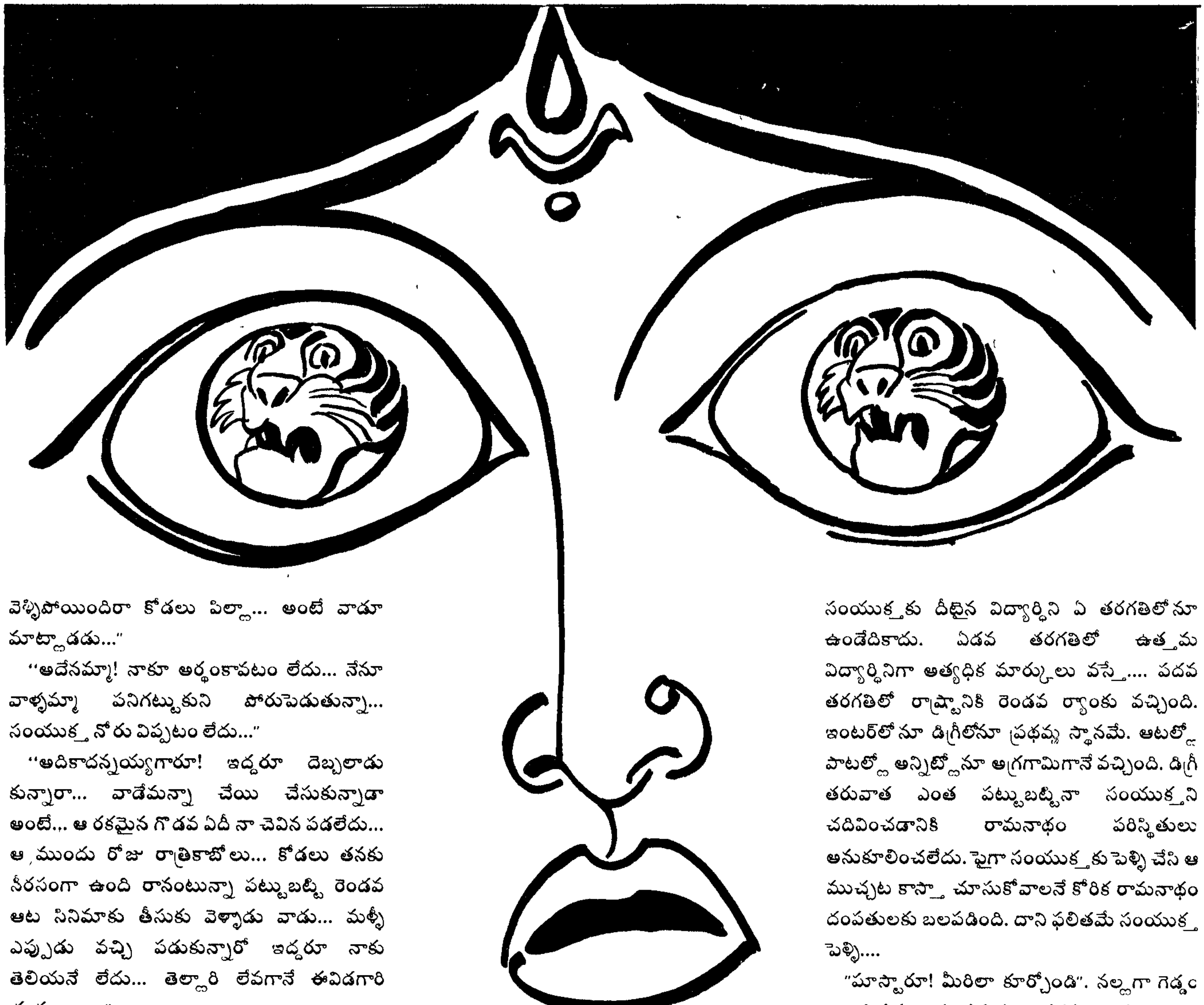

వెళ్ళిపోయిందిరా కోడలు పిల్లా... అంటే వాడూ మాట్లాడడు..."

"అదేనమ్మా! నాకూ అర్థంకావటం లేదు... నేనూ వాళ్ళమ్మా పనిగట్టుకుని పోరుపెడుతున్నా... సంయుక్త నోరు విప్పటం లేదు..."

"అదికాదన్నయ్యగారూ! ఇద్దరూ దెబ్బలాడుకున్నారా... వాడేమన్నా చేయి చేసుకున్నాడా అంటే... ఆ రకమైన గొడవ ఏదీ నా చెవిన పడలేదు... ఆ ముందు రోజు రాత్రికాబోలు... కోడలు తనకు నీరసంగా ఉంది రానంటున్నా పట్టుబట్టి రెండవ ఆట సినిమాకు తీసుకు వెళ్ళాడు వాడు... మళ్ళీ ఎప్పుడు వచ్చి పడుకున్నారో ఇద్దరూ నాకు తెలియనే లేదు... తెల్లారి లేవగానే ఈవిడగారి ప్రయాణం..."

వర్ధనమ్మగారు విడ్డూరంగా బుగ్గలు నొక్కుకుంది. ఇంత విచ్చలవిడితనం ఎక్కడా లేదంది... ఏదో చదువుకున్న పిల్ల కదాని తనే సర్దుకుంటున్నానంది... అత్తగారు ఆడిపోసుకుంటున్నదనే మాట తనకు అక్కరలేదు అంది...."

రామనాథం ఆమాటా, ఈమాటా చెప్పి... "వెళ్ళొస్తానమ్మా! ఆఫీసులో అబ్బాయిని కూడా కలిసి విషయం కనుక్కుంటాను. ఒక వారం రోజుల్లో సంయుక్తని తీసుకొచ్చి దిగబెడతాను..." అంటూ వర్ధనమ్మ వద్ద శెలవు తీసుకున్నాడు... తీసుకొచ్చి దిగబెడతానని ఆవిడతో అన్నాడేగాని సంయుక్త ఒప్పుకుంటే కదా! అత్తవారింటికి తను వెళ్ళనని ఖచ్చితంగా చెబుతోంది... ఏం జరిగిందమ్మా– అంటే మాట్లాడదు... ఏదో పుస్తకం ముందేసుకుని తన గదిలో ఒంటరిగా గడిపేయడం అలవాటు చేసుకుంది... ఏమిటి చెయ్యడం?

"దిగండి సాబ్! బస్టాండు కొచ్చినం..." రిక్షావాడి పిలుపుతో – ఉలిక్కిపడి వాడికి డబ్బులిచ్చి గబగబా బస్టాండు లోపలికి నడిచాడు– రామనాథం... తినడానికి ఒక అరడజను పచ్చ అరటిపళ్ళు కొనుక్కొని– సంచిలో వేసుకున్నాడు... అదృష్టవశాత్తు తమ ఊరుపోయే ఎక్స్‌ప్రెస్ బస్సు బయలు దేరడానికి సిద్ధంగా ఉంది.... బస్సు నిండా జనం... ఎక్కడా కూర్చోవడానికి సీట్లు లేవు... కండక్టరును బ్రతిమాలి నిలబడటానికి ఒప్పుకుని టిక్కెట్టు తీసుకున్నాడు. నాలుగు గంటలకు పైగా ప్రయాణం... ఎప్పటికి సీటు దొరుకుతుందో– ఏమిటో అనుకుంటూ బస్సు మధ్య స్టీలు రాడ్ను పట్టుకుని నిలబడ్డాడు. వయసుభారం.... తోడు ఆలోచనల భారం.... రామనాథం ఆలోచనల్లో కూతురు సంయుక్త... అర్థంకాని పజిల్‌గా.... అపారమైన ఆయన అధ్యాపక జీవనానుభవాన్ని, మేధని ప్రశ్నిస్తూనే ఉంది...!

కూతురయినా, కొడుకయినా రామనాథానికి సంయుక్త ఒక్కతే. బారసాల సంరంభంలో ఏముహూర్తాన, సంయుక్త పేరును ముచ్చటపడి పెట్టాడో గాని ఆ నాటి నుంచి సంయుక్త దినదిన ప్రవర్ధమవుతూ దీపకళికలా పెరిగింది. చదువులో సంయుక్తకు దీటైన విద్యార్థిని ఏ తరగతిలోనూ ఉండేదికాదు. ఏడవ తరగతిలో ఉత్తమ విద్యార్థినిగా అత్యధిక మార్కులు వస్తే.... పదవ తరగతిలో రాష్ట్రానికి రెండవ ర్యాంకు వచ్చింది. ఇంటర్‌లోనూ డిగ్రీలోనూ ప్రథమ స్థానమే. ఆటల్లో పాటల్లో అన్నిట్లోనూ అగ్రగామిగానే వచ్చింది. డిగ్రీ తరువాత ఎంత పట్టుబట్టినా సంయుక్తని చదివించడానికి రామనాథం పరిస్థితులు అనుకూలించలేదు. పైగా సంయుక్తకు పెళ్ళి చేసి ఆ ముచ్చట కాస్తా చూసుకోవాలనే కోరిక రామనాథం దంపతులకు బలపడింది. దాని ఫలితమే సంయుక్త పెళ్ళి....

"మాస్టారూ! మీరిలా కూర్చోండి". నల్లగా గెడ్డం పెంచుకున్న యువకుడు ఒకతను రామనాథాన్ని పిలిచి తన ప్రక్కన చోటిచ్చాడు. ఏదో ఊళ్ళో బస్సు ఆగింది. ఇద్దరు ముగ్గురు దిగి పోయారు..! రామనాథం సీట్లో కూర్చుని రెండు అరటి పళ్ళు నోట్లో వేసుకున్నాడు.

సంయుక్త పెళ్ళికి అసలు సుముఖురాలు కాదు. పైగా అభిమానం ఎక్కువ. తనను చదివించలేదనే ఉక్రోషంతో.... కొన్ని నెలలు తల్లి దండ్రులు తమ ఇద్దరితోనూ మాట్లాడడం మానేసింది. శేషగిరి సంబంధం మంచిదీ, పిల్ల సుఖపడుతుందీ అనుకోగానే సంయుక్తని బలవంతంగా ఒప్పించక తప్పలేదు. రిటైరయి వచ్చిన సొమ్ముతో పెళ్ళి ఘనంగానే చేశాడు రామనాథం. పెళ్ళయి ఆరు నెలలయిందేమో కాపురానికి వెళ్ళింది మూణ్నెళ్ళ క్రితమే. వారం తిరగలేదు. సంయుక్త పుట్టింటికి తిరిగి వచ్చింది. పెళ్ళి సలక్షణంగానే జరిగింది. ఏ గొడవలూ జరుగలేదు. కట్నం కూడా పూర్తిగా పెద్దల సమక్షంలో ఇవ్వబడింది. అత్తగారూ సాధించే మనిషి కాదు. మరి ఏమయినట్టు? వారం తిరక్కుండా సంయుక్త పుట్టింటికి రావడంతో

తెల్ల మచ్చలు

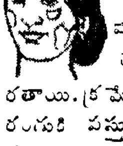

ఇటీవలనే కనుగొన్న మా ఔషధాన్ని పై పూతగా వాడినట్లయితే 3 రోజుల్లో తెల్లమచ్చలు రంగు మారతాయి. క్రమేపి చర్మం మామూలు రంగుకి వస్తుంది చికిత్స కోసం పూర్తి వివరాలు వ్రాయండి.

SHYAM AYURVED BHAVAN (AP)
P. O KATRI SARAI (GAYA)

తెల్ల మచ్చలు

మా మందు వాడుట వల్ల వెలుపల, లోపల గల మచ్చల రంగు 36 గంటల్లో మారును. త్వరగా వాటిని నివారించును. చికిత్స కోసం పూర్తి వివరాలతో రాయండి. ఉచిత సలహా పొందండి. ఎడ్రస్సు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

JUGAL KISHORVAID (NQ55),
P.O. KATRISARAI (GAYA)

తెల్ల జుట్టు

మా చికిత్స వల్ల తెల్ల జుట్టు నల్ల రంగులో మారును. ఇక ముందు తెల్ల జుట్టు రాకుండా నివారించును. మీ ముఖ్య చిరునామాను ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి పోస్టేజి ఛార్జీతో సహా చికిత్సకు రూ 100 లు

NASHIM DAWAKHANA (NQ55),
P.O. KATRISARAI (GAYA)

విజయ షోరూమ్

జె డి హాస్పటల్ రోడ్, గవర్నరు పేట,
విజయవాడ-2, ఫోన్: 77142

వివాహాది శుభకార్యములకు వలయు అన్నిరకముల ఫ్యాన్సీ వస్త్రములకు వెంకటగిరి వగైరా అసలు వెండిజరీ చీరెలకు దయచేయండి.

ఆంధ్రపత్రిక

చదవండి!

చదివించండి!

సంయుక్త సమస్య

అంతరార్థం...? ఆడపిల్లలు సహజంగా సున్నిత మనస్కులయి ఉంటారు. ఏరకమైన బాధని, సమస్యని ఎక్కువకాలం తమలో దాచుకోరు. కాని సంయుక్త అంత పిరికిది కాదని, ఏ సమస్యనైనా తను పరిష్కరించుకో గలదని రామనాథం నమ్మకం. గతంలో అనేక సందర్భాలు, సంఘటనలు-సంయుక్త ధైర్యాన్ని, చొరవని, తెగువనీ నిరూపించాయి. డిగ్రీ చదువు తూండగా కాలేజీలో తన స్నేహితురాల్ని ఏడిపిస్తున్నాడని డి. యస్. పీ కొడుకుని రెండు చెంపలూ వాయించింది. ఆడపిల్లలందర్నీ సమీకరించి పోలీసులతోనే తలపడింది. పెద్ద గొడవ చేసి ఆకుర్రాడితో క్షమాపణ చెప్పించింది. అలాంటి సంయుక్తకు ఏం సమస్య వచ్చి పడినట్టు....? రామనాథం ఆలోచించ లేక కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

కూతురు సంయుక్త ఆలోచనలతో రామనాథానికి చిన్నగా కునుకు పట్టింది. అలా కళ్ళు మూసుకుని ఎంత సేపు నిద్రపోయాడో కాని, ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచే సరికి బస్సు తమ ఊరు చేరుకుంది. ప్రయాణీకులు వరుసగా దిగిపోతున్నారు. రామనాథం కూడా బస్సు దిగి-జనంలోంచి.... ఆర్. టి. సి. వారి ఆవరణ దాటి రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలయిందేమో...! సినిమాల నుంచి వచ్చే జనం, వాహనాలతో రోడ్లన్నీ రద్దీగా ఉన్నాయి. కాలినడకనే ఇంటికి బయలు దేరాడు రామనాథం. ఆలోచిస్తూ ఇంటికి చేరేటప్పటికి అరగంట పట్టింది. బయటి తలుపులు దగ్గరగా వేర్చి ఉన్నాయి. వీధి గదిలో సంయుక్త ఇంకా చదువు కుంటున్నది కాబోలు లైటు వెలుగుతోంది. రామనాథం నెమ్మదిగా ఇంటి ముందు డ్రైనేజీ కాలువ దాటాడు. అక్కడంతా చీకటి. అరుగు మెట్లు ఎక్కుతూంటే కూతురు గదిలోంచి ఘర్షణగా ఏవో మాటలు వినబడసాగాయి. సంయుక్త గొంతుతో బాటు, మరో గొంతు తన భార్య సోమిదేవమ్మది!

"రాత్రి నుంచి నాన్న కనిపించటం లేదు ఎక్కడికెళ్ళారంటే మాట్లాడ వేం?" సంయుక్త స్వరం బాధపడుతున్నట్టుగానే ఉంది.

"ఏం తల్లీ! కన్న తండ్రి ఇప్పుడు గుర్తుకు వచ్చారా నీకు. పుస్తకాల్లో తల దూర్చి కూర్చుంటున్నావు. ఇంట్లో వాళ్ళు ఎలా మసలు తున్నారో నీకెందుకూ.. ?"

"అమ్మా! నస పెట్టకుండా నాన్న ఎక్కడి కెళ్ళాడో చెప్పవే..."

"ఎందుకు చెప్పాలి నీకు? మూడు నెలలయ్యింది నువ్వు పుట్టింటికొచ్చి. కారణం నువ్వు చెప్పావా? మీ ఆయనా నువ్వూ దెబ్బలాడు కున్నారా? ఆ అబ్బాయి కొట్టాడా? అత్తగారు కక్ష బూని కాల్చుకు తింటోందా? ఒక్క మాట సవ్యంగా చెప్పగలిగావా?"

"అమ్మా... ప్చ్... అది.. నీకు నేను ... చెప్పినా అర్థంకాదు". సంయుక్త ఏదో బాధగా, గొంతు నొక్కి పెట్టినట్లుగా అంది.

"ఏవిటమ్మా అది? అంత చెప్ప లేని కష్టం. కన్న తల్లితోనూ చెప్పుకోలేని సమస్య. ఏవిటి తల్లీ అది. నువ్విలా ఉన్నావనే ఆయన మనసు పాడు చేసుకుని ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతున్నారు. పెళ్ళి చేసి, అత్తవారింటికి పంపించిన కూతురు, వారం తిరగకుండానే పుట్టింటి కొచ్చి ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా కూర్చుంటే, కన్నవాళ్ళం మాకు కడుపు కోతకాదూ"

"అమ్మా! నా మనసులోని బాధ మీకు అర్థంకాదు. నేను... నేను... రేప్ చేయ బడ్డానమ్మా.! అదీ దారుణంగా..."

ఆ గదిలో నిశ్శబ్దం. భరించ లేని నిశ్శబ్దం. బయట మెట్ల మీద నిలబడ్డ రామనాథం కొయ్య బారి పోయాడు. కాళ్ళు కూలబడినట్లు మెట్ల మీద దబాలున కూర్చుండి పోయాడు.

ఎంత ఘోరం జరిగిపోయింది? సంయుక్త.... నా చదువుల తల్లి.... గారాల పట్టి.... నా ముద్దుల కూతురు.... చిన్నారి కొమ్మ.... నా పసిడి బొమ్మ.... దారుణంగా.... అందుకే నాతల్లీ... పెదవి విప్పకుండా నీలో నువ్వే కుమిలి పోతున్నావు. మాతో మాట మాత్రం చెప్పకుండా మథనపడి పోతున్నావు. ఎంత అన్యాయం జరిగిపోయిందమ్మా. అల్లుడు నిన్ను ఏలుకోనని.. అవసరం లేదని పంపించి వేశాడామ్మా. అయ్యో నా తల్లీ!"

రామనాథం మెట్ల మీద మౌనంగా తల పట్టుకుని భోరున విలపిస్తున్నాడు!

"అమ్మా! నా బంగారు తల్లీ! నీ కెంత కష్టం వచ్చిందమ్మా! ఎలా జరిగిందమ్మా ఆ ఘోరం? ఎవరమ్మా. .. ఎవరు? ఎవరు తల్లీ..."

సోమిదేవమ్మ దుఃఖంతో వెక్కి వెక్కి పడుతూనే అడిగింది!

"ఎవరో కాదమ్మా. ఆయనే... ఆయనేనమ్మా... నన్ను..."

"ఏవిటే నువ్వు మాట్లాడుతోంది. నీకు పిచ్చి గాని పట్టిందా?" సోమిదేవమ్మ గొంతులో కోపం కట్టలు త్రెంచుకుంది. రామనాథం నిటారుగా నిలబడ్డాడు.

"పిచ్చి పట్టడం ఏమిటి? అవును. నన్ను ఆయనే.. నా భర్తే... నా ఇష్టం లేకుండా... నా ఆరోగ్యం మాట వినకుండా. తన పురుష బలంతో... పశువులా.."

"అదేవిటి తల్లీ! భర్త భార్యతో కోరిక తీర్చుకోవడం తప్పెలా అవుతుందమ్మా?"

"తప్పు కాదామ్మా! ఆడదానికి ఓ ఇష్టం ఉండదా?

సొంత అభిప్రాయం ఉండదా? ఎప్పుడు మగవాడు కోరితే అప్పుడు మరబొమ్మలా కోరిక తీర్చడమేనా? తనకు అయిష్ట మయినా.... అనారోగ్య మయినా అంతేనామ్మా! భర్త అనే హక్కుతో, భార్యని బలవంతంగా... నిస్సహాయురాల్ని చేసి... నిర్లజ్జగా... నిస్సంకోచంగా... ఏమిటమ్మా అది?దాన్ని ఏమంటారు?నాకూ ఆలోచించే మెదడు ఉంది. ఆ మెదడు నాకో వ్యక్తిత్వాన్నిచ్చింది... ఆ వ్యక్తిత్వం నాకో అభిమానాన్ని అలవర్చింది. ఆ అభిమానం దారుణంగా నా భర్త వల్ల.... రేప్ చెయ్య బడింది. అందుకే నమ్మా నేను పుట్టింటికి వచ్చేశాను..."

సోమిదేవమ్మకు నోట మాట రాలేదు... ఆమెకు నవ్వాలో, ఏడవాలో తెలియలేదు... కూతురు మాటలు కొత్తగా వింతగా ఉన్నాయి... "భార్యకు ఇష్టంలేనప్పుడు భర్త ఆమెను తాకకూడదా...! ఇది సాధ్యమేనా...? మగవాడి నీడలో అణిగి... లొంగి బ్రతకడమే తనకు తెలుసు... తరతరాలుగా స్త్రీ జాతి అనుభవిస్తున్నది అదేకదూ...! ఇదేమిటి ఈ పిల్ల ఇలా ఆలోచిస్తోంది... ఇది విపరీతం కాదూ..." సోమిదేవమ్మ ఆలోచనలు ఒక కొలిక్కి రాలేక పోతున్నాయి...!

రామనాథం తథాలున తలుపులు తెరుచుకుని లోపలకు వచ్చాడు... సంయుక్త దగ్గరగా వచ్చి తలమీద చేయివేశాడు... కూతుర్ని అలా చూసుకుంటూ ఉంటే ఏదో గర్వంగా ఉంది రామనాథానికి...!

ఈనాటి ఆడపిల్ల ఎంత ఎదిగింది...? తనదైన వ్యక్తిత్వం నిలబెట్టుకోవడంలో... స్వేచ్ఛను కోరుకోవడంలో ఎంత సంచలనంగా, చైతన్యవంతంగా ఆలోచిస్తోంది... "నస్త్రీ స్వాతంత్రమర్హసి" అన్న నాటి స్త్రీ కాలం నుంచి... నా ఇష్టం లేనిదే నన్ను తాకవద్దనే నేటితరం యువతివరకూ స్త్రీ స్వేచ్ఛాపథంలో... ఎంత నిరసన...? ఎంత ఘర్షణ...? ఎన్ని ముళ్ళు...? ఎన్ని రాళ్ళు...? ఎన్ని కడగళ్ళు...? స్త్రీని విలాస వస్తువుగానే పరిగణించే పురుషుని దృక్పథంలో సంయుక్త నిరసన ఎంతవరకూ నిలబడుతుంది...? భార్యాభర్తల దాంపత్య జీవనం బహు సున్నిత మైనది... నాలుగు గోడల మధ్య... తమకు మాత్రమే పరిమితమయిన, పరస్పర పరిమళ అవగాహన అది... ఒకరి ఇష్టాన్ని ఒకరు భరించాలి... ఒకరి కష్టాన్ని మరి ఒకరు అర్థం చేసుకోవాలి... ఇది ఇద్దరి "సంయుక్త సమస్య"... దీనికి పరిష్కారం...? అల్లుడు శేషగిరికి ఏం చెప్పాలి...? అతని అహాన్ని ఎలా తృప్తిపరచాలి...? సంయుక్తకు ఎలా నచ్చ చెప్పాలి...? ఆమె అభిమానాన్ని ఎలా రక్షించాలి.. ఎలా...?"

రామనాథం ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు...!

విభిన్నాభిప్రాయాలు

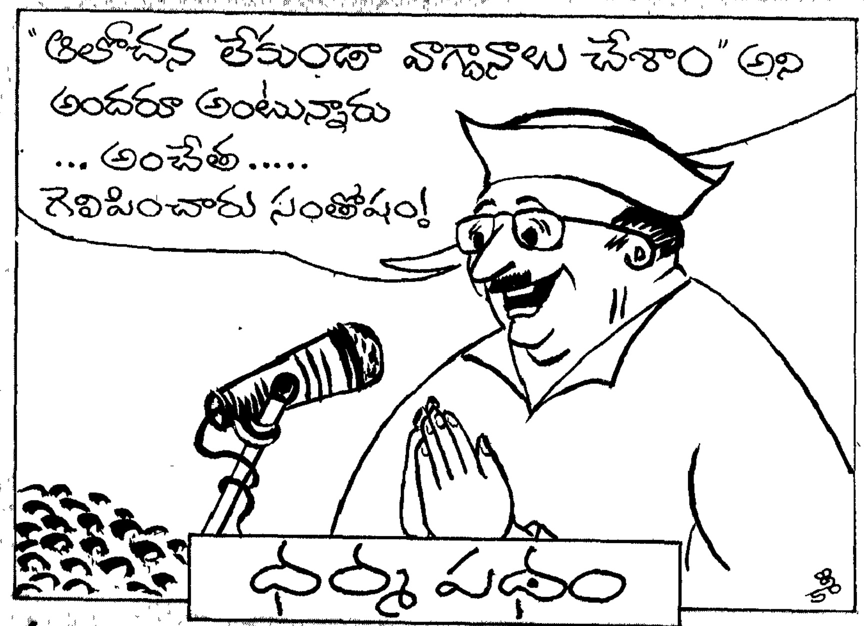

మనిషికి బాహ్యావయవాలైన కాలు, చేతులు, కన్ను, ముక్కు మున్నగు వాటిలో భేదం లేకపోయినా అంతరింద్రియాలైన మనస్సు, బుద్ధి మున్నగు వాటిలో భేదం ఉంటుంది. అభిరుచులు వేరువేరుగా ఉంటాయి. ఒకరికి తీపి యిష్టమైతే మరొకరికి పులుపు ఇష్టం. ఇలాగే, అభిప్రాయాలూ విభిన్నంగా ఉంటాయి. కొన్నిటి పట్ల "ఎవరి అభిప్రాయం వారిది. దానితో మనకు పని లేదు" అని అనిపించినా, కొన్ని సందర్భాలలో అవి పరస్పర విరుద్ధాలయి తీవ్ర రూపం దాల్చి అపాయాలకు దారి తీస్తాయి.

అభిప్రాయ భేదాలు తీవ్రములైతే పట్టుదలలు ఎక్కువయి, ఎదుటి వారిని పడగొట్టవలెననే సంకల్పాన్ని పెంచుతాయి. అందువల్ల ద్వేషం కలుగుతుంది.

వ్యక్తిగతాలయిన అభిప్రాయాలు దేశ పురోగతికి, జన సామాన్య క్షేమానికి భంగం కలిగించేవిగా ఉండరు. అట్టి విషయాలలో పట్టుదలను మాని సమైక్యంగా కృషి చెయ్యడం సహృదయుల లక్షణం. ఉదాత్తాశయాలు లేని కారణం వల్లనే కొందరు వ్యక్తుల మూలంగా దేశ క్షేమానికి భంగం కలుగుతూ ఉంటుంది. అట్టి వ్యక్తుల ప్రబోధం వల్ల మంచి చెడ్డ తెలుగని జనుల మూకలు సమ్మెలు చెయ్యడం ఉమ్మడి సంపదలయిన భవనాలకూ, వాహనాలకూ నిప్పంటించి వానిని దగ్ధం చెయ్యడం, హింసలకు పాల్పడడం జరుగుతున్నది. ఆ సంపదలో తమకు కూడా భాగం ఉన్నదనే సంగతి వారు విస్మరిస్తారు. దానికి వారి ఉద్రేకమే ప్రధాన కారణం. అందులో స్వార్థానికి స్థానం ఉండ కూడదు. దేశ సమైక్యతకు భంగం కలగని పద్ధతిలో ఉండాలి.

ప్రతి పక్షాలు కొన్ని సందర్భాలలో ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలను విమర్శిస్తూ ఉన్నా, ప్రజా క్షేమానికి సంబంధించిన వాటితోనూ, దేశ సమైక్యతా కృషిలోనూ సహకరిస్తున్న సంగతి అందరూ ఎరిగినదే!

అభ్యుదయ మార్గాల ఆలోచనలతో కూడా అందరి అభిప్రాయాలూ ఒక్క మాదిరిగా ఉండక పోవచ్చు. బాగా ఆలోచించి, భేదం లేకుండా ఒక నిర్ణయం తీసుకోవడం సహృదయుల లక్షణం.

– భులుసు వెంకట రమణయ్య